

Megtalálta Isten földjét

2014.11.10.

Dédmamáját Baranyából telepítették ki, ő maga a Kiskunság szerelmese, mégis Medinán talált otthonra. Katharina Kellig amúgy egy Drezda melletti német kisvárosból származik.

Katharina Kellig már négy évesen eldöntötte: Magyarországra költözik. A vágy valósággá vált, a 27 éves fiatalasszony Medinán él. Pedig lakóhelyének koordinátái eshettek volna tőlünk keletre is, igaz, nem sokkal. A Kiskunság Katharinának maga az Isten földje, a megkapó táj egyedülálló élővilágával, ezer bogarával és madarával szerelem volt első látásra. De hogy mi késztet arra egy német lányt, hogy Magyarországot válassza második hazájának? A rokonság. Katharina anyai dédanyja ugyanis a Baranya megyei Újpetrén élt a kitelepítésig. Az ő, majd egyre inkább a saját maguk kedvéért járt ide vissza nyaranta a család, hogy aztán az országot nyakukba véve ismerkedjenek annak más és más részeivel. Aztán közeledett az érettségi, ezzel együtt a továbbtanulás, és Katharina még ekkor is biztos volt abban, hogy Magyarországon képzeletű további életét.

Katharina Kellig szerint olyan érzés Medinán élni, mintha minden nap vasárnap lenne (Fotó: Gottvald Károly)

- Olyan lehet ez, mint a férfiaknál a papi elhívás - állítja a fiatalasszony. Így önkéntesnek jelentkezett, és a szekszárdi Polip Ifjúsági Irodánál dolgozott, pontosabban ezen keresztül a Kék Madár Alapítvány szekszárdi családi napközijében. Mivel a munka is megtetszett a német lánynak, a pedagógusi pályát választotta, és szinte egyenes út vezetett a PTE Illyés Gyula Karáig, bár a nehézségek, melyek elsősorban a magyar nyelv ismeretének hiányaiból adódtak, nem tették könnyűvé Katharina dolgát.

- Néha kegyetlen nehéz volt. Az anatómia vizsgára például úgy készültem, hogy először is megtanultam kétezer magyar szót - meséli. Arra a kérdésre, hogy milyennek látja nyelvünket elmondja, nem könnyű, de logikus. Furcsa volt, hogy mi a lényeggel kezdjük a mondatot, viszont szép hangzású és plasztikus képeket használó nyelv a magyar. Katharina végül ötösökkel fejezte be főiskolai tanulmányait, és nemcsak nyelvünket, az itt élő embereket, de kultúránkat is megszerette.

Mivel hasonló fekvésű és méretű városból érkezett, az itteni dimbes-dombos vidék, a kisváros hangulata, a borkultúra kiegészülve a koncertekkel és a Polipban dolgozó nemzetközi, majd a helyi társasággal otthonossá tette Katharina szekszárdi létét. Az sem volt hátrány, hogy közel van a baranyai rokonság. Az életre való, vidám, csinos lánynak udvarlója is akadt, aki nem mellesleg medinai. A Szekszárdhoz közeli faluban mindig különleges békét érzett a fiatal lány.

Négy és fél évvel ezelőtt Medinára is költöztek, azóta, ahogy Katharina fogalmaz: mindig vasárnap van. Pedig a család hétköznapi dolgosan telnek, Katharina fordítóként dolgozik, munkájához az önkormányzat ajánlott fel a hivatalban egy helyiséget. Férje zenész, gyermekei, a 4 éves Félix és a 3 éves Heléna, aki a dédi nevét viseli, óvodások. Katharina azt mondja, ha egyszer valamelyik gyermeke majd úgy dönt, hogy Németországba szeretne költözni, mindenben támogatja.

Mint mondja, úgy kell nevelni a gyerekeket, ahogy azt az ő szülei is tették: szárnyat kell adni és gyökeret. - Német vagyok Magyarországon, aki kulturális örökségét tovább viszi. Azzal, hogy ide költöztem több lettem, másféle szemlélettel ismerkedtem meg. Természetesen a kezdetekkor könnyebbséget jelentett, hogy az itteni svábokkal megértettem magam, és az, hogy Medinán is befogadtak - mondja. Gyermekei kétnyelvűek lesznek, így akár Magyarországon maradnak, akár Németországban élnek majd, hazát és szívet sem kell cserélniük.

Szülei jól érzik magukat Medinán

Katharina azt mondja, szülei soha nem elleneztek szándékait, mindig támogatták, pedig nem volt könnyű elengedniük lányukat. Medinát annyira megszerették, hogy házat is vásároltak. Édesanyja magyar gyökerekkel rendelkezik, édesapja pedig már az első alkalommal itthon érezte magát. A medinai „szülői” házzal kapcsolatban Katharina megjegyezte, nagyon jó, hogy látja édesanyja és édesapja dolgait, hogy érzi az illatukat. És bár a Németországban élő szülők pörgős életet élnek, ráadásul Katharinának testvérei is vannak, igyekeznek egyre több időt itt tölteni.

Beválogatták versét az antológiába

A magyar nyelv elsajátítása azt is eredményezte, hogy Katharina anyanyelvéhez is másként viszonyul ma már. Elkezdett írni, például cikkeket a magyarországi németek lapjába, a Neue Zeitungba, de verseket is. Ez utóbbit olyannyira nem középiskolás fokon műveli a német fiatalasszony, hogy egyik költeményét beválogatták abba az antológiába, mely az idei év szóra érdemes német nyelvű írásait tartalmazza, és amelyet Svájctól az Amerikai Egyesült Államokig eljuttat különböző gyűjteményekbe a Németországban elismert irodalmi társaság.

Forrás:
Tolnai Népújság